

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 658/2017
27.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 35. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Владе Кезића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду Кв 2227/16 (Пои 16/15) од 18.10.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж Пои 4/17 од 27.03.2017. године, у седници већа одржаној 27.06.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду Кв 2227/16 (Пои 16/15) од 18.10.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж Пои 4/17 од 27.03.2017. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Кв 2227/16 (Пои 16/15) од 18.10.2016. године, одбијени су приговори бранилаца окривљених АА, ББ и пуномоћника трећих лица ВВ, ГГ и ДД изјављени против решења судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Пои број 16/15 од 25.04.2016. године којим је усвојен захтев ВЈТ и од окривљених и трећих лица привремено одузета имовина ближе описана у изреци тог решења.

Апелациони суд у Београду, решењем Кж Пои 4/17 од 27.03.2017. године одбио је као неосноване жалбе бранилаца окривљеног ББ и пуномоћника трећих лица ВВ, ГГ и ДД изјављене против решења Вишег суда у Београду Кв 2227/16 (Пои 16/15) од 18.10.2016. године.

Против наведених правноснажних решења бранилац окр. АА, адв. Влада Кезић, поднео је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји и донесе пресуду у смислу члана 492. ЗКП.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП и с тим у вези наводи да је за одлуку о захтеву тужилаштва за привремено одузимање имовине у складу са чланом 25. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела неопходно да буду испуњена четири кумулативна услова, од којих је суд образложио само тачку 1) члана 25. наведеног закона, односно постојање основане сумње да је окривљени извршио кривично дело, те да не постоје разлози који оправдавају потребу за привременим одузимањем имовине.

Изнете наводе захтева којима бранилац указује на повреду закона из члана 441. став 3. ЗКП (а коју погрешно опредељује као повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП), Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

По оцени Врховног касационог суда, првостепени суд је у односу на окр. АА, коме је оптужницом ВЈТ у Београду стављено на терет извршење кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 35. КЗ у стицају са кривичним делом прање новца из члана 231. став 4. у вези става 1. и 2. КЗ, правилно одбио приговор његовог браниоца изјављен против решења судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Пои 16/15 од 25.04.2016. године о привременом одузимању имовине наведене у изреци тог решења, налазећи да су испуњени законски услови прописани одредбом члана 25. у вези члана 23. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела. Одлуку о привременом одузимању имовине од окр. АА суд је донео на основу спроведене финансијске истраге о законито стеченим приходима и расходима окривљеног и његове породице и правилно закључио да постоји очигледна несразмера између законито стечених прихода и вредности имовине те да постоји основана сумња да је имовина, која је предмет привременог одузимања, проистекла из кривичног дела, као и да постоји опасност да би касније одузимање имовине проистекле из кривичног дела било отежано или онемогућено, а закључак о испуњености услова за привремено одузимање имовине првостепени суд је детаљно изнео у образложењу решења на странама 18, 19, 20 и 21, у прва три става. Стога Врховни касациони суд супротне наводе захтева о непостојању услова из члана 25. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, те тиме и о учињеној повреди закона из члана 441. став 3. ЗКП, оцењује неоснованим.

Такође, поднетим захтевом за заштиту законитости се у оквиру истакнуте повреде одредба члана 441. став 3. ЗКП, указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, уз образложење да су побијане одлуке засноване на доказу на коме се одлуке не могу заснивати – фалсификованом уговору о купопродаји непокретности.

По оцени Врховног касационог суда, питање да ли је предметни купопродајни уговор фалсификован или није представља чињенично питање које се може преиспитивати у даљем току поступка, до доношења одлуке о трајном одузимању имовине и исто не може бити предмет оцене од стране Врховног касационог суда у поступку поводом захтева за заштиту законитости, с обзиром на одредбу члана 485. став 4. ЗКП, која чињенично стање не прописује као разлог из кога је дозвољено поднети захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић